

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version:

Alén, Isabella. (2022). Examenstider och känslor av lyckorus. [Västra Nyland](#), 7.6.2022, sida 11.

Isabella Alén

Examenstider och känslor av lyckorus

Kolumnen har publicerats i tidningen Västra Nyland 7.6.2022.

Vi hoppar tillbaka cirka 40 år i tiden. Dagen till ära har jag nya vita fina knästrumpor, en ny kjol och ny blus. Det är eftermiddag och jag sitter i baksätet tillsammans med min bästa vän Sara i hennes morfars bil med ett viktigt papper i min hand. Vi är fulla av energi, vi är superglada och jag kan lova att min lycka inte alls har att göra med de siffror som står på mitt betyg. För ni ska veta, att jag absolut inte var en gudagåva till skolvärlden när jag gick i lågstadiet. Skulle man på den tiden ha delat ut bokstavskombinationer till barn, så skulle jag säkert ha fått en och annan. Men tillbaka till lyckoruset. Ett lyckorus som kom från att vi klarat av ett läsår och att vi nu hade hela långa, härliga sommaren framför oss. Inga säkerhetsbälten behövdes då, utan vi kunde bra hoppa och skutta upp och ner hela bilfärden hem.

Och nu då, när vi hoppar tillbaka till 2020-talet? Säkerhetsbälte är vad som gäller både fram och bak i bilen. Men jag tänker mera på lyckoruset. Vad är det som är det viktiga momenten på en dimission? Vad är det som gör att vi kommer ihåg dagen ännu 40 år senare? Är det själva pappret i handen eller är det känslan av att man klarat något som blir det starkaste minne? Och hur viktig är den röda rosen? Kommer man ihåg talen eller minns man bättre sången som framfördes. Är det den vemodiga känsla att något tar slut och att man inte egentligen vet vad som kommer som följande fas i livet.

Efter dimission skulle man tro att vägar skils åt, men de nyutexaminerade har blivit alumner. De har nu ett starkt nätverk med kontakter som de som alumn kan fortsätta att bygga på. Alumner är mycket värdefulla för Yrkeshögskolan Novia, alumnerna är våra bästa ambassadörer.

Så, var jag redan för 40 år sedan före min tid då jag struntade i pappersdokumentet i min hand och satsade allt på lyckoruset, gemenskapen och det sociala nätverkandet med min vän?

Det är mycket som ändrar i samhället, inte bara kravet på säkerhetsbälte. Novia var ifjol bland de första högskolorna i landet att ge ut digitala betyg till de som fått sin examen. Vi går alla dagar mot en mera digital vardag och nu är också betygshanteringen mycket lättare för de som är utexaminerade, eftersom de kan spara sina betyg i digitalt format.

Blir rosen nu det symboliska dokumentet vid en dimission, när dokumentet i pappersform helt försvinner?

Jag ställde våra alumner frågan om vad de tyckte var viktigt och minnesvärt på deras examensfest. Svaren var många och varierande. Vi uppfattar ett och samma tillfälle väldigt olika. Vissa tyckte att talet var en minnesvärd sak medan andra mindes skålen i bubbel ute på campusområdet. Men det som kanske de flesta tyckte att var en sak de minns och det vara gemenskapen och känslan av att tillsammans ha klarat av en milstolpe i livet.

Avslutar mina funderingar om vad som är den perfekta dimissionen med ett citat av en alumn. "Ett måste är att största "jehun" är på plats och är stolt över de dimitterade"

Isabella Alén, alumnkoordinator vid Yrkeshögskolan Novia